

29. KRAJOWY ZJAZD DELEGATÓW NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”

Foto: Robert Wąsik

Piotr Duda został ponownie wybrany przewodniczącym Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”. 29. Krajowy Zjazd Delegatów odbywał się w dniach 25-26 października br. w Częstochowie.

Więcej na str. 2-3

29. KRAJOWY ZJAZD DELEGATÓW NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”

Piotr Duda został ponownie wybrany przewodniczącym Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” na kadencję 2018 - 2022. W głosowaniu wzięło udział 267 delegatów; „za” kandydaturą P. Dudy zagłosowało 248 delegatów.

Warto przypomnieć, że przewodniczącym P. Duda będzie pełnić tę funkcję już trzecią kadencję, od 2010 roku i był jedynym kandydatem na przewodniczącego.

– Jestem bardzo wzruszony i tyle – powiedział tuż po wyborze. Potem stwier-

W numerze:

Krajowy Zjazd Delegatów

**W dniach 25-26 października
w Częstochowie
odbyły się obrady
29 Krajowego Zjazdu Delegatów**
Str. 2-3

Z posiedzenia ZR

**Na zaproszenie europosła
Jacka Saryusz-Wolskiego
październikowe posiedzenie
Zarządu Regionu odbyło się
w Brukseli.**
str. 4

11 listopada

**Wolność! Niepodległość!
Zjednoczenie! Własne państwo!
Na zawsze!**
Str. 5

Polski grudzień 1970

**Strajki robotników polskich
na przełomie lat 1970/ 1971
pokażyły siłę społeczeństwa.**

dził: – *Ja się nie zmienię, jeżeli coś robię, to robię na maksa albo wcale. Tak było przez ostatnie 8 lat, mimo że wiele kosztowało to mnie i moich współpracowników. I teraz zrobię wszystko, abyśmy mogli wykonać tyle, ile udało się nam zrobić w kończącej się kadencji. Jedynym drogowskazem będzie dla mnie przyjęta uchwała programowa.*

Po ogłoszeniu wyników delegaci odśpiewali przewodniczącemu „Sto lat”.

Solidarność dla niepodległej

Pod takim hasłem odbywały się w dniach 25-26 października br. obrady XXIX Krajowego Zjazdu Delegatów NSZZ „Solidarność” w Częstochowie.

Zjazd rozpoczęto wspólnym odśpiewaniem Hymnu państwowego, a następnie słowo boże do delegatów wygłosił arcybiskup Wacław Depo, metropolita częstochowski. *SOLIDARNOŚĆ rodziła się pod krzyżem, dlatego każde nasze spotkanie zaczyna się modlitwą - rozpoczął swą modlitwę arcybiskup.*

Następnie minutą ciszy uczczono pamięć członków związku, którzy w minionej kadencji odeszli „na wieczność”.

Przewodniczący NSZZ Solidarność Piotr Duda, prowadzący tę część obrad powitał dostojnych gości: prezydenta RP Andrzeja Dudę, przedstawicieli rządu i parlamentu m. in.: wicepremier Beatę Szydło, minister rodziny, pracy i polityki społecznej Elżbietę Rafalską obecnie przewodniczącą Rady Dialogu Społecznego, oraz przybyłych posłów, senatorów, prezesa IPN, z-ca Gł. Insp. Pracy, księży – duszpasterzy ludzi pracy.

Ten zjazd w Częstochowie jest wyjątkowy. Spotykamy się w 100-lecie odzyskania przez nasz kraj niepodległości. Doskonale wiemy, jako ludzie „Solidarności”, że nie byłoby celebrowania tej wspaniałej rocznicy, gdyby nie „Solidarność”, gdyby nie zryw robotników w 1980 r. Kolejną wspaniałą rocznicą, to 40. rocznica pontyfikatu Karola Wojtyły, Ojca Świętego Jana Pawła II, bez którego nie byłoby „Solidarności” - mówił przewodniczący Piotr Duda.

Gość honorowy Zjazdu, Prezydent RP również podkreślił znaczenie daty Zjazdu: *Ten 29 Zjazd Delegatów ma wymiar symboliczny, bo odbywa się w symbolicznym roku 100. rocznicę odzyskania niepodległości i 40. rocznicy rozpoczęcia pontyfikatu Ojca Świętego Jana Pawła II.* Prezydent wskazał na pewne symbole naszej historii, tych

minionych 100 lat: powstanie legionów polskich J. Piłsudskiego, następnie walka żołnierzy niezłomnych, rok 1978, kiedy to papieżem został metropolita krakowski Karol Wojtyła, w tym kolejne spotkania z pielgrzymem Janem Pawłem II i znamienne słowa: *„solidarność to jeden z drugim nigdy jeden przeciw drugiemu”,* przełomowy rok 1980 - powstanie „Solidarności”. *„Solidarność”, która wyprowadziła Polskę zza żelaznej kurtyny, która wyzwoliła Polskę z komunizmu. – kontynuował Prezydent - To Wy, ruchem pokojowym, doprowadziliście do wolnej Polski. „Solidarność” odniosła zwycięstwo, dziękuję, że nadal jesteście.* Prezydent przypomniał słowa śp. Lecha Kaczyńskiego: *jedna jest Solidarność – jedna jest Polska – to tak ważne w rocznicę odzyskania niepodle-*

głości. Podkreślił, że cieszy się, że „Solidarność” w trosce o najłabszych uczestniczy w polityce dotyczącej praw pracowniczych, dba o warunki pracy, warunki socjalne, – „żebyśmy byli razem, byli wspólnotą, żebyśmy razem szukali rozwiązań”. Prezydent podkreślił, że Związek jest po to, aby pilnować rządzących, aby dotrzymywali słowa. *Panie Boże błogosław ludziom pracy i naszej Ojczyźnie – zakończył swą wypowiedź.*

Pozostali mówcy również docenili silny głos „Solidarności” w obronie ludzi pracy.

- *Zjazd ocenia prace Komisji Krajowej, ocenia wykonanie uchwały programowej – mówił z kolei Piotr Duda. Przewodniczący wymienił główne założenia, które udało się zrealizować przede wszystkim: przywrócenie wieku eme-*

rytalnego: 60 i 65 lat, ograniczenie handlu w niedzielę, podwyższenie płacy minimalnej. Sam Piotr Duda, by tego nie zrobił – podkreślił.

Łodzianie we władzach

Podczas roboczej części obrad podjęto szereg uchwał, w tym Uchwałę Programową. Wyznacza ona strategiczne cele

Związku na najbliższe lata, wśród których najważniejsze to wzmocnienie zakładowych i ponadzakładowych

układów zbiorowych pracy, dalsze działania na rzecz ograniczenia umów śmieciowych, wzrost wynagrodzenia w sferze budżetowej oraz wprowadzenie prawa do przechodzenia na emeryturę bez względu na wiek po osiągnięciu odpowiedniego stażu pracy. Najważniejszym punktem obrad był wybór władz Związku na nową kadencję. Delegaci KZD wybrali 56 nowych członków Komisji Krajowej. W skład KK z Regionu Ziemi Łódzkiej wybrani zostali Michał Staniszewski (kol. Michał zasiadał też w Prezydium Zjazdu) oraz Piotr Ścieśko. W skład Komisji Krajowej, z klucza, weszli: przewodniczący Komisji Krajowej, przewodniczący Zarządów Regionów, przewodniczący Rad Krajowych Sekretariatów Branżowych, przewodniczący Rady Krajowego Sekretariatu Emerytów i Rencistów. Tak więc, oprócz wcześniej wymienionych, członkami Komisji Krajowej są przewodniczący ZR Ziemi Łódzkiej Waldemar Krenc oraz Dariusz Kucharski, przewodniczący Krajowego Sekretariatu Emerytów i Rencistów. Ponadto przewodniczącą Krajowej Komisji Rewizyjnej została ponownie wybrana Anna Kaurzel, szefowa NSZZ „Solidarność” Podregionu Radomsko.

Delegaci zdecydowali również o wydłużeniu kadencji władz związkowych do 5 lat. Zmiana obowiązuje już od obecnej kadencji.

kol

Foto: Grzegorz Iwanicki

Z posiedzenia Zarządu Regionu 15-17 października 2018

Na zaproszenie europoły Jacka Saryusz-Wolskiego październikowe posiedzenie Zarządu Regionu Ziemi Łódzkiej NSZZ „Solidarność” odbyło się w Brukseli. Wzięli w nim udział członkowie Zarządu Regionu, Regionalnej Komisji Rewizyjnej oraz przewodniczący Podregionów i Regionalnych Sekcji.

Podczas posiedzenia omawiano bieżącą sytuację w zakładach pracy. Ponownie omówiono sprawę zwolnionego z pracy przewodniczącego T. Jamrozika z radomskiego Jyska. 4 grudnia w Danii odbędzie się zjazd Międzynarodowej Konfederacji Związków Zawodowych – *Pojedziemy tam i przedstawimy, jaki jest dialog i nierówne traktowanie polskich pracowników przez duńskiego pracodawcę* – zapowiedział przewodniczący ZR Waldemar Krenc.

Podczas posiedzenia przyjęto szereg uchwał. Powołano m.in. Radę Regionalnego Funduszu Pomocy dla członków NSZZ „Solidarność” szykanowanych za działalność związkową, w skład której weszli: Wanda Bielacka, Ireneusz Królewski, Krzysztof Kilański, Bogdan Osiński, Adam Ratajczyk, Janusz Szmurlik, Piotr Ścieśko, Rada Regionalnego Funduszu Ekspertkiego i Funduszu Szkoleniowego w składzie: Przemysław Gręda, Krzysztof Kilański, Piotr Ścieśko, Aleksandra Świech, Ireneusz Wach, Zbigniew Zdrojewski oraz Radę Programo-

wą Działu Szkoleń, w skład której weszli: Wanda Bielacka, Marek Dębski, Jerzy Goszczyński, Przemysław Gręda, Rafał Sabicki, Janusz Skibiński, Ireneusz Wach, Bernadeta Walczak-Sztenbart. Ponadto członkowie ZR powołali członków Poczty Sztandarowego. W obecnej kadencji skład PSz tworzą: chorągwy poczty Solarek Zbigniew oraz Baradyn

Jan, Ciesielski Krzysztof, Chodkiewicz Dominika, Gryglewska Jagoda, Lewandowska Justyna, Pastera Paweł, Ratajczyk Adam,

Sosnowski Paweł, Stasiak Andrzej, Tomczyk Mirosław, Wędzonka Karolina, Witek Maciej, Wojciechowska Anna.

Program wyjazdu, oprócz posiedzenia ZR, obejmował m.in. spotkanie z J. Saryusz-Wolskim, zwiedzanie Parlamentu Europejskiego, wizytę w Parlamentarium oraz spacer po Brukseli.

We wtorek 16 października łódzcy związkowcy spotkali się w Parlamencie z Jackiem Saryusz-Wolskim, który przybliżył zebrałym problemy, którymi żyje Parlament:

- zbliżające się wybory do Parlamentu – 26 maja 2019 roku,
- Brexit – potoczna nazwa procesu opuszczania przez Wielką Brytanię struktur Unii Europejskiej (już w marcu przyszłego roku),
- Nord Stream II - porozumienie w sprawie rozbudowy gazociągu morskiego prowadzącego z Rosji do Niemiec przez Morze Bałtyckie (Unia Europejska, zdaniem J. S. Wolskiego, jest w większości przeciwna - Nord Stream II),
- problem imigrantów.

J.S.Wolski zwrócił też uwagę na zauważalny problem gorszej jakości produktów przeznaczonych na rynek polski.

Polityka Unii Europejskiej jest wypadkową 28 państw – mówił europoseł – Po wyborach zmieni się scena polityczna.

W trakcie spotkania przewodniczący ZR łódzkiej „Solidarności” wręczył J. Saryusz-Wolskiemu album „Hołd Katyński” z podpisanymi wszystkimi członkami ZR.

Następnie zwiedzono salę obrad PE, w której odbywają się debaty oraz Parlamentarium, czyli Centrum dla Zwiedzających Parlament Europejski, gdzie drogę do integracji europejskiej oraz sposób pracy Parlamentu przedstawiają i tłumaczą przewodnicy multimedialne w 24 językach UE.

Piękna pogoda oraz monumentalne zabytki miasta zachęcały do zwiedzania Brukseli, ale ... no właśnie. Wszechobecni na ulicach imigranci, siedzący na kartonach, na ulicach całe rodziny, zebrzące dzieci, i słowa przewodnika „wieczorem nie wychodzimy sami z hotelu, tylko w grupach!” – to, niestety, obraz dzisiejszej stolicy europejskiej.

ankol

Pomnik Wolności i Solidarności

W przeddzień 100. Rocznicy Odzyskania Niepodległości, 10 listopada w Zgierzu, odbyło się uroczyste odsłonięcie pomnika Wolności i Solidarności.

Pomnik usytuowany jest w Pasażu Solidarności (przy ul. Długiej 27), w miejscu, gdzie w czerwcu 1982 roku działacze podziemnej „Solidarności” umieścili pamiątkową tablicę, która została natchniona zdjęta przez SB, a od 2010 roku znajdował się kamień węgielny pod

budowę Pomnika. Każdego roku właśnie przy Kamieniu odbywały się uroczystości w dniu 31 sierpnia, czyli w rocznicę powstania Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”.

W Komitecie Honorowym budowy pomnika znajdował się m.in. przewodniczący Regionu Ziemi Łódzkiej NSZZ „Solidarność” Waldemar Krenc, a jednym z głównych inicjatorów i organizatorów budowy odsłoniętego pomnika była Rada Podregionu Zgierz NSZZ „Solidarność”. Wśród darczyńców, dzięki którym przedsięwzięcie to zostało sfinalizowane znalazł się również NSZZ

„Solidarność”. Na koniec uroczystości posadzony został symboliczny dąb.

W uroczystości odsłonięcia pomnika Wolności i Solidarności w Zgierzu wziął udział zastępca przewodniczącego ZR Ireneusz Wach.

Red.

11 LISTOPADA

Jędrzej Moraczewski, historyk, pierwszy premier II Rzeczypospolitej, opisał to słowami: (...) *Niepodobna oddać tego upojenia, tego szalu radości, jaki ludność polską w tym momencie ogarnął. Po 120 latach przysły kordony. Nie ma „ich”. Wolność! Niepodległość! Zjednoczenie! Własne państwo! Na zaw-*

sze! Chaos? To nic. Będzie dobrze. Wszystko będzie, bo jesteśmy wolni od pijawek, złodziei, rabusiów, od czapki z bączkiem, będziemy sami sobą rządzili. (...) Cztery pokolenia nadaremno na tę chwilę czekały, piąte doczekało. (...)

W 100. rocznicę Narodowego Święta Niepodległości w Archikatedrze Łódzkiej odprawiona została przez metropolitę łódzkiego arcybiskupa Grzegorza Rysia uroczysta msza święta w intencji Ojczyzny oraz za wszystkich tych, którzy utracili życie w Jej obronie. Następnie uroczystości odbyły się przy Grobie Nieznanego Żołnierza, gdzie oficjalne delegacje złożyły wiązanki kwiatów i zapalono znicze. Okolicznościowe przemówienie wygłosił wojewoda łódzki Zbigniew Rau. Odbyła się też uroczysta zmiana warty, Niepodległościowy Apel Pamięci, salwa honorowa oraz defilada kompanii honorowych.

W imieniu Zarządu Regionu Ziemi Łódzkiej NSZZ „Solidarność” wiązankę złożyli przewodniczący Zarządu Waldemar Krenc oraz zastępcy Piotr Ścieśko i Ireneusz Wach.

Musimy strzec wolności

Po zakończeniu uroczystości organizowanych przez wojewodę łódzkiego, rozpoczęły się uroczystości zorganizowane przez Zarząd Regionu Ziemi Łódzkiej NSZZ „Solidarność” oraz Społeczny Komitet Obchodów Rocznicy i Świąt Narodowych im. Grzegorza Palki oraz .

Przy dźwiękach pieśni legionowych biało-czerwony pochód przeszedł ul. Piotrkowską sprzed łódzkiej Archikatedry pod Pomnik Marszałka Józefa Piłsudskiego umiejscowiony na skwerze im. Związku Strzeleckiego „Strzelec” u zbiegu ulic Kilińskiego i Traugutta. W przemarszu oprócz przedstawicieli „Solidarności” wzięli m.in. udział poseł na Sejm RP Alicja Kaczorowska, wojewoda łódzki Zbigniew Rau, dyrektor łódzkiego Oddziału IPN Dariusz Rogut oraz komendanci Woje-

wódzkiej i Miejskiej Komendy Państwowej Straży Pożarnej Jarosław Wlazłowski i Grzegorz Wąsik.

Uroczystości przed pomnikiem Marszałka rozpoczęły się odśpiewaniem Hymnu Państwowego.

W okolicznościowym przemówieniu Waldemar Krenc, przewodniczący łódzkiej „Solidarności” i zarazem przewodniczący Społecznego Komitetu Obchodów Rocznicy i Świąt Narodowych im. G. Palki podziękował zebranych za przybycie i przypomniał, że to już po raz dwudziesty piąty odbywają się uroczystości u stóp pomnika Marszałka Piłsudskiego. Podkreślił, że po raz pierwszy święto Niepodległości odbywa się w radosnej atmosferze. *Musimy strzec wolności!* – apelował przewodniczący. Przypomniał też słowa Ojca Świętego Jana Pawła II: (...) *„Wolność nie jest nam dana raz na zawsze. Stało się tak, że utraciliśmy Ojczyznę, a potem ją odzyskaliśmy”*. Przewodniczący przypomniał, że odzyskanie niepodległości było możliwe dzięki zaangażowaniu wielu polskich patriotów. Poszczególne delegacje i osoby prywatne u stóp Pomnika złożyły kwiaty, a związkowe sztandary pokłoniły się Marszałkowi. Obecni wysłuchali wiązankę okolicznościowych pieśni. W uroczystości przed pomnikiem wzięli udział żołnierze 9 Łódzkiej Brygady Obrony Terytorialnej, którzy wystawili poczet flagowy oraz asystę honorową przy pomniku.

Kolk

Z głębokim żalem żegnamy

Ś.P. AGNIESZKĘ BARTOSZ

przez wiele lat pracującą
w Regionie Ziemia Łódzka NSZZ „Solidarność”
przy organizacji
Międzynarodowego Wyścigu Kolarskiego
„Solidarności” i Olimpijczyków,
osobę, którą wspominać będziemy
jako życzliwą i zawsze uśmiechniętą.

Wyrazy najgłębszego współczucia najbliższym
składają

**Koleżanki, Koledzy oraz członkowie
Zarządu Regionu Ziemi Łódzkiej NSZZ „Solidarność”**

Listopad 2018

REGIONALNY INFORMATOR ZWIĄZKOWY

SOLIDARNOSĆ

Obchody
100. lecia
odzyskania
niepodległości
organizowane
przez
„Solidarność”

Przewodniczący Krajowej Sekcji Nauki z Regionu Ziemia Łódzka

Doktor Dominik Szczukocki z Uniwersytetu Łódzkiego został przewodniczącym Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” na kadencję 2018 - 2023.

Kolega D. Szczukocki jest również przewodniczącym Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” na Uniwersytecie Łódzkim oraz członkiem Zarządu Regionu Ziemi Łódzkiej.

W skład Rady KSN w kadencji 2018-2023 weszły też 4 koleżanki z łódzkich uczelni.

Dr Dominik Szczukocki jest nauczycielem akademickim, kierownikiem Pracowni Zagrożeń Środowiska w Zakładzie Chemii Nieorganicznej i Magnetochemii, Katedry Chemii Nieorganicznej i Analitycznej na Wydziale Chemii Uniwersytetu Łódzkiego.

Anna Kolińska: Wybór na przewodniczącego to wielki dowód zaufania i poparcia działań dotychczasowej działalności Twojej i całego łódzkiego środowiska uczelnianej „Solidarności”.

Dominik Szczukocki: Kiedy koledzy ze środowiska akademickiego zaproponowali mi, abym podjął się przewodniczenia Sekcji, miałem wiele wątpliwości. Przede mną funkcję tę piastowali bardzo doświadczeni przedstawiciele naszego środowiska. Zdawałem sobie sprawę, że będę z nimi porównywany. Przez wiele lat szefem KSN był kol.

Janusz Sobieszczański z Politechniki Warszawskiej, człowiek wielkiej kultury osobistej, dobry negocjator, który bardzo poświęcał się pracy dla tej struktury. Gdy moją kandydaturę poparł ustępujący przewodniczący kol. Bogusław Dołęga równocześnie oferując mi swoje wsparcie i doświadczenie, wiedziałem, że nie można się wycofać i należy podjąć wyzwanie, które stało na mojej drodze. Myślę, że wybór mojej osoby, to dowód uznania dla całej „Solidarność” Uniwersytetu Łódzkiego, która ma bardzo bogatą tradycję. Miałem i mam wspaniałych nauczycieli, od których mogę uczyć się działalności związkowej. Od samego początku wspierają mnie kol. Zbyszek Zdrojewski, znany ze swojego zaangażowania i skutecznego dążenia do założonych celów oraz kol. Joasia Wibig, która w 2014 roku rzuciła mnie na głęboką wodę, proponując objęcie funkcji przewodniczącego Komisji Zakładowej, która jest jedną z większych organizacji w Sekcji i Regionie.

AK. Krajowa Sekcja Nauki jest reprezentacją środowiska nauki i szkolnictwa wyższego NSZZ „Solidarność” z całej Polski. Lubisz nowe wyzwania?

DSz. Bardzo lubię nowe wyzwania. Nie lubię siedzieć w jednym miejscu, o czym dobrze wiedzą moi współpracownicy. KSN reprezentuje całe środowisko m.in. szkoły wyższe, w tym uczelnie medyczne, a także instytuty badawcze i naukowe. Każdy z tych podmiotów ma swoje problemy, podlegamy różnym ministerstwom i uwarunkowaniom prawnym. Są to bardzo trudne sprawy, ale we współpracy z moimi doświadczonymi kolegami z Rady KSN, staramy się jak najlepiej służyć członkom naszej branżowej „Solidarność” i wspierać ich w dialogu z pracodawcami.

AK. Celem Sekcji, zgodnie z Regulaminem KSN, jest ochrona praw, godności oraz interesów pracowniczych członków związku, osób zatrudnionych w szkołach wyższych, instytutach i innych instytucjach naukowych oraz szeroko rozumiane działania na rzecz rozwoju nauki i edukacji. To także działania na rzecz rozwoju tożsamości narodowej i demokracji. Na co będziesz kładł główny nacisk w pracach KSN w tej kadencji?

DSz. Nowa kadencja Rady KSN rozpoczęła się w bardzo istotnym dla środo-

wiska momencie. Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego wdraża nowe rozwiązania, które rewolucyjnie zmieniają sytuację nauki i nauczycieli akademickich w Polsce. Na szczęblu krajowym, wiąże się to z przygotowywaniem szeregu opinii do ustaw i rozporządzeń, a na poziomie uczelni – opiniowaniem i uzgadnianiem wielu strategicznych dla działania tych instytucji dokumentów, takich jak statuty, zakładowe układy zbiorowe pracy, czy regulaminy pracy i wynagradzania. Musimy pilnować, aby zabezpieczone zostały w nich interesy pracownicze członków związku i innych osób zatrudnionych w szkołach wyższych. Należy tu pamiętać, że w uczelniach oprócz kadry dydaktycznej, szeroką grupę stanowią pracownicy niebędący nauczycielami akademickimi. Są to bardzo często osoby o wysokich kompetencjach i wielkim doświadczeniu, ale nie przekłada się to na wysokość ich zarobków. Krajowa Sekcja Nauki musi wypracowywać wspólne dla całego środowiska rozwiązania, aby pomagać, zwłaszcza mniejszym organizacjom, w negocjacjach z rektorami. Kolejnym wyzwaniem stojącym przed KSN jest planowana przez rząd reforma instytutów badawczych i jednostek naukowych. Tu również musimy stać na straży praw pracowniczych i pilnować, aby reformy nie odbywały się kosztem pracowników.

AK. No właśnie. Od 1 października weszła w życie nowa ustawa o szkolnictwie wyższym tzw. Konstytucja dla Nauki zwana także Ustawą 2.0. Jest pierwszą od lat kompleksową zmianą podejścia do badań naukowych, nauczania studentów i zarządzania uczelnią. Zastąpiła ona cztery obecnie istniejące: prawo o szkolnictwie wyższym, ustawę o zasadach finansowania nauki, ustawę o stopniach i tytule naukowym, a także ustawę o kredytach i pożyczkach studenckich. Wiem, że ustawa ta budzi w środowisku wiele kontrowersji.

DSz. Zmiany w systemie nauki i szkolnictwa wyższego są niezbędne. Tempo wprowadzania zmian nie powinno jednak powodować zakłóceń w dotychczasowym funkcjonowaniu uczelni i instytutów. KSN zwraca uwagę na potrzebę uwzględnienia w zmianach dokonywanych w szkolnictwie wyższym priorytetowych kierunków gospodarki narodowej. Jednym z ważniejszych zadań na-

uki powinno być wspieranie rozwoju kraju, zarówno społecznego, jak i gospodarczego. Ustawa budzi wiele kontrowersji, gdyż odchodzi od partycypacyjnego modelu funkcjonowania uniwersytetów i jednostek naukowych na rzecz modelu biznesowego. Ogranicza kolegialność, likwiduje tradycyjną i sprawdzoną autonomiczną strukturę wydziałową, wprowadza podmioty zewnętrzne do zarządzania uczelniami i dyktaturę rektora. Poza tym zgodnie z deklaracjami rządzących, podstawowym warunkiem wejścia w życie nowej ustawy miało być znaczące zwiększenie finansowania szkolnictwa wyższego i nauki. Niezbędny jest wzrost nakładów w tych sektorach ze środków publicznych oraz wprowadzenie różnorodnych mechanizmów systemowych stymulujących finansowanie pozabudżetowe tak, aby osiągnąć poziom 2% PKB założony w strategii Europa 2020. Niestety, wprowadzona ustawa tego nie gwarantuje. Uważamy również, że koniecz-

ne jest przywrócenie konstytucyjnie zagwarantowanego prawa do zawierania ponadzakładowego układu zbiorowego pracy przez związki zawodowe pracowników uczelni publicznych z właściwym ministrem.

AK. Nowa funkcja, to dodatkowe obowiązki: uczelnia, Komisja Zakładowa, KSN no i jeszcze troszkę czasu na życie prywatne. Jak udaje Ci się to wszystko pogodzić?

DSz. Rzeczywiście spadło na mnie wiele nowych obowiązków, ale staram się tak rozporządzać swoim czasem, żeby je wszystkie pogodzić. Byłoby to o wiele trudniejsze, gdyby nie pomoc moich przyjaciół ze związku. Wszyscy wspierają mnie bardzo mocno i dobrze mi życzą. Ta pozytywna energia dodaje mi sił i powoduje, że nawet największe wyzwania stają się łatwe do realizacji. Oczywiście nie wyobrażam sobie, że mógłbym odpuścić sobie pracę na uczelni i prowadzenie zajęć ze studentami. Przez wiele lat tym żyłem i choć

w okrojonym wymiarze czasu, staram się wywiązywać ze swoich obowiązków zawodowych.

AK. Czy znajdujesz jeszcze czas na swoje hobby?

DSz. Po głębokim zastanowieniu, muszę powiedzieć, że niestety mam z tym coraz większy problem. Bardzo lubię piesze wycieczki, wyjazdy w góry, czy jazdę na rowerze. Ostatnio trudno znaleźć mi wolny weekend, żeby realizować te upodobania. Kiedy jednak znajdę wolną chwilę, lubię udać się na wycieczkę po Łodzi i okolicach, odkrywając wiele interesujących miejsc. Jestem wielkim sympatykiem naszego miasta i uważam, że jeżeli ktoś mówi, że Łódź jest brzydka, to po prostu nie miał okazji jeszcze poznać jej prawdziwego oblicza i fascynującej historii.

W takim razie już nie przeszkadzam i dziękuję za rozmowę

Anna Kolińska

Polski grudzień 1970 roku

Strajki robotników polskich głównie na Wybrzeżu na przełomie lat 1970/ 1971 pokazały siłę społeczeństwa, były jakby próbą generalną przed narodzinami „Solidarności”. Wówczas to po raz pierwszy w dziejach PRL pod presją demonstracji i strajków – co było precedensem także w dziejach tzw. państw socjalistycznych – wymuszono na władzach komunistycznych zmianę na stanowisku I sekretarza Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej oraz cofnięcie podwyżki cen żywności. Niestety, były też ofiary śmiertelne. Najważniejszym osiągnięciem było jednak milczące uznanie prawa robotniczego weta.

Wieczorem 12 grudnia 1970 roku radio i telewizja ogłosiły wprowadzenie znacznych podwyżek cen artykułów pierwszej potrzeby - głównie żywności i węgla, Ceny mięsa i przetworów mięsnych miały wzrosnąć średnio o 23% (mąka o 17%, ryby o 16%, dżemy i powidła o 36%). Ceny węgla kamiennego miały wzrosnąć o 10%, zaś brunatnego o 14%. Obniżono za to (o ironio!) - średnio o kilkanaście pro-

cent - ceny telewizorów, pralek, lodówek itp. 13 grudnia komunikaty o podwyżkach cen podała prasa.

Wzrost kosztów życia uderzał najsilniej w najgorzej zarabiających. Społeczeństwo zareagowało. Zbierano się na wiecach, domagając się od władz cofnięcia podwyżki, uregulowania systemu płac i wreszcie odsunięcia od władzy odpowiedzialnych za podwyżkę m.in. I sekretarza partii Władysława Gomułkę, premiera Józefa Cyrankiewicza, wicepremiera Stanisława Kociołka. ministra spraw wewnętrznych Mieczysława Moczara.

Protesty, które przybrały formę strajków, wieców i krwawo spacyfikowanych manifestacji miały miejsce głównie na Wybrzeżu: w Gdańsku, Gdyni, Elblągu, Szczecinie. Grudniowe zajścia, ale już w mniejszej skali, miały miejsce też w zakładach przemysłowych: w Białymstoku, Nysie, Oświęcimiu, Warszawie, Krakowie, Wałbrzychu, Wrocławiu i wielu innych miastach.

W GDAŃSKU Pierwsze protesty wybuchły **14 grudnia 1970 roku** w Stoczni Gdańskiej im. Lenina. Pracownicy stoczni zgromadzili się przed

siedzibą dyrekcji, a kiedy ich postulaty nie zostały spełnione, kilkutysięczny tłum udał się pod Komitet Wojewódzki Partii w celu przekazania swoich postulatów I sekretarzowi Alojzemu Karkoszce. Spotkanie to nie doszło do skutku. Tego samego dnia w rejonie dworca doszło do pierwszych starć manifestantów z milicją i ZOMO. Demonstrację stłumiono siłą, milicja użyła gazu łzawiącego, wielu uczestników strajku aresztowano.

Pierwsze ofiary

We wtorek 15 grudnia władze PZPR, na wieść o wydarzeniach w Gdańsku, wydały rozkaz użycia broni palnej przeciwko demonstrującym, przy czym strzały po ostrzegawczej salwie w górę, zgodnie z rozkazem Gomułki, miały być oddawane w nogi. Wielu milicjantów i żołnierzy, (których informowano, że jadą tłumić wystąpienia „gdańskich Niemców”) strzelało na wprost, a strzały oddawane w bruk uliczny, pod nogi manifestantów, rykoszetem odbijały się i trafiały w ludzi powodując poważne rany, również śmiertelne.

Tego dnia około południa, w odwecie za podpalenie siedziby Komitetu Wojewódzkiego przez demonstrantów, na ulice Gdańska wyjechały czołgi

i transportery opancerzone. Oprócz milicji do akcji wkroczyło kilka dywizji wojska z Koszalina, Słupska, Gdyni i Elbląga. Wieczorem media poinformowały o pierwszych ofiarach śmiertelnych. W Stoczni Gdańskiej ogłoszono strajk protestacyjny, Stocznia została otoczona przez wojsko. Ludzie, którzy próbowali się zbliżyć do bram stoczni, byli brutalnie bici. Nadal trwały walki na ulicach miasta. Sytuacja zaostrzała się, tym bardziej, że członkowie Komitetu Partii uznali żądania manifestantów, dotyczące zrównania płac i zniesienia podwyżek cen, za nierealne. **W nocy z 16 na 17 grudnia 1970** okupującym stocznię robotnikom zagrożono szturmem z użyciem broni. W tej sytuacji komitet strajkowy podjął decyzję o kapitulacji. Robotnicy opuścili stocznę, którą od razu zajęło wojsko.

„Czarny czwartek” 17 grudnia 1970 roku.

W GDYNI Strajk stopniowo rozszerzył się na kolejne zakłady na Wybrzeżu m.in. w Gdyni: pracownicy Stoczni Gdynskiej im. Komuny Paryskiej przystąpili do strajku, powołano komitet strajkowy postulujący podniesienie płac dla robotników i wyrównanie różnic w zarobkach wśród poszczególnych grup pracowników.

Rano, na przystanku Szybkiej Kolei Miejskiej Gdynia Stocznia, oddziały Milicji Obywatelskiej i wojska ostrzelały tłum pracowników idących do pracy. Według ustaleń prokuratury śmierć poniosło 10 osób. W centrum Gdyni uformowano pochód z białoczerwonymi flagami, który ruszył ulicami miasta w kierunku przystanku Gdynia-Stocznia, gdzie stał się z wojskiem. Pochód zebrał się ponownie i ruszył do centrum Gdyni. Na czele pochodu niesiono na drzewach ciało zabitego młodego mężczyzny (do wydarzeń grudniowych odnosi się utwór Krzysztofa Dowgiałły „Ballada o Janku Wiśniewskim”, opisujący śmierć osiemnastoletniego Zbyszka Godlewskiego zastrzelonego 17 grudnia 1970 przez żołnierzy Ludowego Wojska Polskiego). Za nim niesiono pomazane krwią narodowe flagi. Pochód ten doszedł do Urzędu Miasta przy ulicy Świętojańskiej, gdzie doszło do kolej-

nych starć. W tym przemarszu wzięli udział przedstawiciele wszystkich zawodów i grup społecznych.

W SZCZECINIE Strajki miały miejsce również w Szczecinie, przeciw strajkującym pracownikom Stoczni im. Adolfa Warskiego skierowano oddziały milicji, doszło do starć. Stocznia Szczecińska została otoczona przez wojsko, na ulicach pojawiły się czołgi i transportery SKOT, Protestujący podpalili gmach Komitetu Wojewódzkiego PZPR. **Wieczorem 18 grudnia** ostrzelano protestujących. Śmierć poniosło 11 osób, w tym wiele osób młodych oraz osoby przypadkowo znajdujące się w pobliżu. Było wielu rannych. Walki toczyły się na także na ulicach, tłum usiłował zdobyć więzienie, gdzie przetrzymywano aresztowanych robotników.

Kolejne dni przyniosły stopniowe uspokojenie sytuacji, liczba strajkujących zakładów malała. Najdłużej, bo do 22 grudnia, trwał protest w Szczecinie.. Stocznie i porty Gdańska i Gdyni nie pracowały. We wszystkich objętych zamieszkami miastach Wybrzeża obowiązywał stan wyjątkowy i godzina milicyjna.

Bilans grudnia 1970

Według oficjalnych danych, podczas wydarzeń grudniowych 45 osób zostało zabitych lub zmarło w wyniku obrażeń, liczba rannych zaś wyniosła 1164 osoby. Aresztowano ponad trzy tysiące. Były też spore były straty materialne: zniszczeniu uległo kilkanaście pojazdów wojskowych, podpalono 17 gmachów (w tym budynki Komitetu Wojewódzkiego PZPR w Gdańsku i Szczecinie), rozbito 220 sklepów, podpalono kilkadziesiąt samochodów. W tłumieniu zamieszek wzięło udział 5 tysięcy milicjantów i 27 tysięcy żołnierzy; kilku z nich zginęło a kilku dziesięciu zostało rannych.

Wydarzenia grudniowe pociągnęły za sobą konsekwencje polityczne. 20 grudnia Władysław Gomułka został odsunięty od władzy, zastąpił go Edward Gierek. Została podjęta uchwała o przeznaczeniu 6,5 miliarda zł na świadczenia socjalne, podwyżki płac itp.

23 grudnia szef rządu Józef Cyrankiewicz został przewodniczącym Rady Państwa, a jego następcą został Piotr Jaroszewicz.

Strajki, zawieszone na kilka dni, pod koniec grudnia zostały wznowione. Edward Gierek 24 stycznia spotkał się ze strajkującymi stoczniovcami Szczecina. Po jego wizycie strajk zlikwidowano. Następnego dnia, podczas wiecu w Stoczni Gdańskiej, Edward Gierek wygłosił swoje słynne: „*Jeśli nam pomożecie, to sądzę, że ten cel uda nam się wspólnie osiągnąć. Jak? Pomożecie?*”.

W marcu 1971 podjęto decyzje o przywróceniu cen sprzed 12 grudnia 1970.

Symbolem Grudnia 1970 jest Pomnik Poległych Stoczniovców znajdujący się u wejścia do stoczni gdańskiej. Został on odsłonięty 16 grudnia 1980 roku, w pięćdziesiątą rocznicę wydarzeń grudniowych.

*Opr. Anna Kolińska
na podst. stron internetowych*

Spotkanie z ambasadorem Danii ws. Jysk

14 listopada 2018 r. w gdańskiej siedzibie Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” odbyło się spotkanie przewodniczącego KK Piotra Dudy i przewodniczącego ZR łódzkiej „Solidarności” z ambasadorem Danii w Polsce Ole Egberg Mikkelsenem.

Ambasadorowi towarzyszył honorowy konsul Danii w Gdańsku Julian Skelnik. Spotkanie było reakcją ambasadora na pismo, jakie skierował do niego przewodniczący Piotr Duda, a dotyczyło konfliktu w Centrum Dystrybucyjnym Jysk w Radomsku, gdzie wyrzucono z pracy przewodniczącego Komisji Zakładowej tamtejszej „Solidarności”. Ambasador Danii zadeklarował pomoc w rozwiązaniu konfliktu.

IW

Foto: Serwis KK

37 rocznica wprowadzenia stanu wojennego

W tym roku mija 37 rocznica wprowadzenia stanu wojennego. Zarząd Regionu Ziemi Łódzkiej NSZZ „Solidarność”, aby uczcić pamięć ofiar stanu wojennego, organizuje 13 grudnia 2018 r. uroczystości, które rozpoczną się o godz. 16.00 mszą

świętą w parafii pw. Najświętszego Imienia Jezus (u oo. Jezuitów) przy ul. Sienkiewicza 60 w Łodzi. Po mszy, około godz. 17.00 rozpocznie się tradycyjny przemarsz uczestników obchodów pod Pomnik-Krzyż poświęcony Ofiarom Stanu Wojennego przy kościele Podwyższenia Świętego Krzyża u zbiegu ulic Sienkiewicza i Tuwima. Tam obecni wysłuchają okolicznościowego przemówienia oraz złożą wiązanki kwiatów.

Biuletyn wewnętrzny Regionu Ziemia Łódzka NSZZ „Solidarność”

www.solidarnosc.lodz.pl

Adres:

90-229 Łódź, ul. Kamińskiego 18
tel. 42 67 72 611

wiceprzew3.lodz@solidarnosc.org.pl

Zespół:

Redakcja: Anna Kolińska

Skład: Katarzyna Lewandowska

Foto: Bartosz Wasilewski

Region Ziemia Łódzka NSZZ „Solidarność”

90-229 Łódź ul. A. Kamińskiego 18

Centrala: 42 677 26 00 fax: 42 677 26 13

www.solidarnosc.lodz.pl

PREZYDIUM ZR:

- Waldemar Krenc

przew.lodz@solidarnosc.org.pl

- Piotr Ścieśko

wiceprzew1.lodz@solidarnosc.org.pl

- Krzysztof Kilański

sekretariat.lodz@solidarnosc.org.pl

- Ireneusz Wach

wiceprzew3.lodz@solidarnosc.org.pl

- Przemysław Gręda

czlonprez1.lodz@solidarnosc.org.pl

- Michał Karolczyk

czlonprez2@solidarnosc.lodz.pl

Regionalna Komisja Rewizyjna

- Teresa Kempaska:

42 677 26 17

rewizyjna.lodz@solidarnosc.org.pl

BIURO ZR:

Sekretariat:

42 677 26 11

sekretariat.lodz@solidarnosc.org.pl

Dział Kadr:

42 677 26 14

sekretariatprzew.lodz@solidarnosc.org.pl

Dział Księgowości:

42 677 26 20

ksiegowy.lodz@solidarnosc.org.pl

Dział Kontaktów: tel/fax 42 67 72 627; 42 677 26 28

kontakty.lodz@solidarnosc.org.pl

Dział Administracji:

42 677 26 15

administracja.lodz@solidarnosc.org.pl

Dział Rozwoju Związku:

42 677 26 29

Biuro Prawno-Negocjacyjne:

42 677 26 31

biurowprawne.lodz@solidarnosc.org.pl

bkn1.lodz@solidarnosc.org.pl

Związkowa Agencja Pośrednictwa Pracy:

42 677 26 02

biurowpracy.lodz@solidarnosc.org.pl

Biuro Wyciągu Kolarskiego:

42 677 26 06

wycig.lodz@solidarnosc.org.pl

PAOKZ sekretariat:

42 678 06 77

sekretariat@paokz.edu.pl

BRANŻE:

Międzyreg. Sekcja Oświaty i Wychow.

42 677 26 26

lodz@oswiata-solidarnosc.pl

Reg. Sekcja Ochrony Zdrowia:

42 677 26 30

Reg. Sekcja Pomocy Społecznej:

42 677 26 30

Reg. Sekcja Kobiet:

42 67 72 630

Reg. Sekcja Emerytów i Rencistów:

42 677 26 30

rseir.lodz@wp.pl

Reg. Sekcja Kolejarzy:

42 205 63 14

Reg. Sekcja Branży Metalowców:

42 677 72 45

tomasz.matysiak@ge.com

Kraj. Sekretariat Emerytów i Rencistów:

42 678 74 36

kseir@solidarnosc.org.pl

Reg. Sekcja Pracowników Leśnictwa:

722-250-536

PODREGIONY:

Kutno:

24 253 3823

Ozorków:

42 718 1809

Pabianice:

42 215 2313

Radomsko:

512 378 083

Sieradz:

43 827 1151

Wieluń:

505 072 708

Zduńska Wola:

43 823 6456

Zgierz:

42 716 3215

1. Dołącz do Solidarności

- To proste wystarczy, że wypełnisz deklarację.

2. Czy masz już Elektroniczną Legitymację Członkowską?

(Jeżeli nie, to zgłoś się do swojej Organizacji Zakładowej NSZZ „Solidarność” w miejscu pracy).

3. Mając ELC masz możliwość

Przystąpienia do programów rabatowych,

- zacznij oszczędzać już dziś!

Region Ziemia Łódzka
NSZZ „Solidarność”
ul. Kamińskiego 18
90-229 Łódź
www.solidarnosc.lodz.pl

Informacja ELC
tel. 42 677-26-27
tel. 42 677-26-28
tel. 42 677-26-11
elc@solidarnosc.lodz.pl

Kontakt do Organizacji Zakładowej:

miejsce na pieczęć